

Briuselis, 2017 m. birželio 19 d.
(OR. en)

10288/17

Tarpinstitucinė byla:
2016/0381 (COD)

ENER 292
ENV 614
TRANS 276
ECOFIN 540
RECH 236
CODEC 1049
IA 110

PRANEŠIMAS

nuo: Tarybos generalinio sekretoriato

kam: Tarybai

Ankstesnio
dokumento Nr.: 9988/17 ENER 271 ENV 580 TRANS 251 ECOFIN 494 RECH 222
CODEC 984 IA 108

Komisijos dok. Nr.: 15108/16 ENER 416 ENV 756 TRANS 477 ECOFIN1152 RECH 341
IA 125 CODEC 1797
+ ADD 1 - 5

Dalykas: Pasiūlymas dėl EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVOS,
kuria iš dalies keičiama Direktyva 2010/31/ES dėl pastatų energinio
naudingumo
– Bendras požiūris

1. 2016 m. lapkričio 30 d. Komisija pateikė pirmiau nurodytą pasiūlymą, kuris yra Švarios energijos dokumentų rinkinio dalis. Pasiūlymo tikslas – skatinti efektyvų energijos vartojimą pastatuose ir remti pastatų renovaciją siekiant ilgalaikio tikslo mažinti Europos pastatų ūkio priklausomybę nuo iškastinio kuro. Pasiūlyme visų pirma numatomos ilgalaikės valstybių narių priimtoms renovacijos strategijos, juo sustiprinamos energijos vartojimo efektyvumo politikos ir finansavimo sąsajos ir patobulinamos susijusios pastatų energetinio naudingumo dokumentavimo ir statistinių duomenų sistemos.

2. Pasiūlymu taip pat siekiama skatinti pastatuose diegti elektrinėms transporto priemonėms skirtą įkrovimo infrastruktūrą ir siūloma įvesti pažangumo rodiklį, kuris apibūdintų konkrečių pastatų parengtumą pereiti prie pastatų automatizavimo. Galiausiai, laikantis geresnio reglamentavimo principo, pasiūlymu racionalizuojamos ir supaprastinamos pageidaujamų rezultatų nedavusios direktyvos nuostatos, pavyzdžiui, nuostatos dėl šildymo ir oro kondicionavimo sistemų tikrinimo.
3. Pasiūlymas pradėtas nagrinėti 2017 m. sausio mėn., pirmininkaujant Maltai. Komisija pateikė savo pasiūlymą ir susijusį poveikio vertinimą; po to vyko pasikeitimas nuomonėmis, kurio metu Komisija atsakė į delegacijų iškeltus klausimus. Klausimai daugiausia buvo apie pasiūlymu nustatomų prievolių tikslų pobūdį ir apimtį. Kai kurios delegacijos kritikavo tai, kad palyginti su prievolių pridėtine verte dėl jų atsiranda administracinė našta ir jos yra per sudėtingos. Visų pirma, kalbant apie nuostatas, susijusias su įkrovimo prieigomis ir pažangumo rodikliu, kelios delegacijos nuogąstavo, kad nustatyti aiškias prievoles galėtų būti dar per anksti arba tai galėtų pareikalauti pernelyg didelių išlaidų.
4. Delegacijos iš esmės pritarė Komisijos pasiūlymui ir pateikė kelis prašymus atlikti pakeitimus, išsamiai nagrinėjant straipsnius. Siekdama patobulinti tekstą ir rasti tinkamą kompromisą, pirmininkaujanti valstybė narė padarė kelis teksto pakeitimus. Svarbiausiais pakeitimais siekiama:
 - pagerinti ir patikslinti nuostatas dėl ilgalaikių renovacijos strategijų turinio ir finansavimo (2a ir 10 straipsniai);
 - negyvenamųjų pastatų atveju įkrovimo prieigų skaičių sumažinti iki bent vieno. Kalbant apie parengiamąjį kabelių klojimą, negyvenamuosiuose pastatuose parengiamieji kabelių klojimo darbai (kad būtų galima įrengti elektrinio įkrovimo prieigas) turi būti atlikti tik kas trečioje stovėjimo vietoje, o gyvenamuosiuose pastatuose parengiamasis kabelių klojimas yra bendras reikalavimas. Į tekstą taip pat buvo įrašytos papildomos sąlygos, kad būtų taikomos šios prievolės (8 straipsnio 2 ir 3 dalys);
 - būsimą pažangumo rodiklio sistemą padaryti savanorišką ir konkretesnę (8 straipsnio 6 dalis ir ir Ia priedas);
 - nustatyti vieną 70 kW ribą šildymo ir oro kondicionavimo sistemų tikrinimui ir grąžinti alternatyvas tikrinimui (14 ir 15 straipsniai);

- išbraukti ne vietoje gaminamos atsinaujinančiųjų išteklių energijos išskaitymą iš pastato grynosios pirminės energijos ir leisti į atsinaujinančiųjų išteklių energiją atsižvelgti tik valstybių narių nustatytuose pirminės energijos koeficientuose (I priedas).

5. Gegužės 14 d. posėdyje Nuolatinųjų atstovų komitetas išnagrinėjo naujausią pirmininkaujančios valstybės narės kompromisinį tekstą ir, atsižvelgdamas į kai kurių delegacijų pastabas, susitarė dėl tolesnių teksto pakeitimų. Tame posėdyje LU nurodė negalintis pritarti 8 straipsniui dėl elektromobilumo. Kompromisinis tekstas, kuris pateiktas priede, perduodamas Tarybai siekiant susitarti dėl bendro požiūrio.

Priėmus bendrą požiūrį būtų nustatyta preliminarai Tarybos pozicija dėl šio pasiūlymo ir jis sudarytų pagrindą rengiantis deryboms su Europos Parlamentu.

Ankstesnio dokumento (dok. 9988/17) pakeitimai pažymėti **parvškintuoju šriftu ir pabraukti**. Konstatuojamosios dalys pakoreguotos, kad atspindėtų esminių nuostatų pakeitimus.

Šiame procedūros etape Komisija pasilieka teisę nustatyti savo poziciją dėl viso kompromisinio pasiūlymo. DK laikosi parlamentinio tikrinimo išlygos. Visos delegacijos laikosi tikrinimo išlygos dėl teksto.

6. Europos Parlamento Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos (ITRE) komitetas pranešėju paskyrė Bendrą Bendtseną (EPP) ir savo nuomonę turėtų priimti 2017 m. lapkričio mėn. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas nuomonę pateikė 2017 m. balandžio 26 d., o Regionų komitetas nuomonę turėtų pateikti 2017 m. liepos 13 d.
7. Tarybos prašoma patvirtinti savo pritarimą priede išdėstytam bendram požiūriui.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria iš dalies keičiama Direktyva 2010/31/ES dėl pastatų energinio naudingumo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 194 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę²,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

¹ OL C [...], [...], p. [...].

² OL C [...], [...], p. [...].

- (1) Sąjunga įsipareigojusi užtikrinti tvarią, konkurencingą, saugią ir nuo iškastinio kuro nepriklausančią energetikos sistemą. Energetikos sąjungos nuostatose ir 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijoje nustatyti didelio užmojo Sąjungos įsipareigojimai dar labiau sumažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį (iki 2030 m. bent 40 %, palyginti su 1990 m.), padidinti suvartojamos atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalį (bent 27 %) ir sutaupyti bent 27 % energijos (peržiūrint šį lygį turint omenyje 30 % Sąjungos lygį¹) ir padidinti Europos energetinį saugumą, konkurencingumą ir tvarumą;
- (2) kad būtų galima pasiekti šių tikslų, 2016 m. energijos vartojimo efektyvumo teisės aktu peržiūrą sudaro: i) 2030 m. ES energijos vartojimo efektyvumo tikslo pakartotinis įvertinimas, kurio 2014 m. paprašė Europos Vadovų Taryba, ii) Energijos vartojimo efektyvumo direktyvos ir Direktyvos dėl pastatų energinio naudingumo pagrindinių straipsnių peržiūra, iii) palankios finansinės aplinkos, įskaitant Europos struktūrinius ir investicijų fondus ir Europos strateginių investicijų fondą, sustiprinimas, kuris padės iš esmės pagerinti investicijų į energijos vartojimo efektyvumo didinimą finansines sąlygas rinkoje;
- (3) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/31/ES² 19 straipsnyje reikalaujama, kad Komisija ne vėliau kaip 2017 m. sausio 1 d. atliktų direktyvos peržiūrą, atsižvelgdama į jos taikymo metu sukauptą patirtį ir padarytą pažangą, ir, jei būtina, pateiktų pasiūlymus;
- (4) rengdamasi šiai peržiūrai Komisija ėmėsi įvairių veiksmų siekdama surinkti informaciją apie Direktyvos 2010/31/ES įgyvendinimą valstybėse narėse, didžiausią dėmesį skirdama tiems aspektams, kurie tinkamai veikia, ir tiems, kuriuos reikia tobulinti;

¹ EUCO 169/14, CO EUR 13, CONCL 5, 2014 m. spalio 24 d., Briuselis.

² 2010 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/31/ES dėl pastatų energinio naudingumo (OL L 153, 2010 6 18, p. 13).

- (5) įvertinimo ir poveikio vertinimo rezultatai parodė, kad dabartinėms Direktyvos 2010/31/ES nuostatomis sustiprinti ir kai kuriems aspektams supaprastinti reikalingi tam tikri pakeitimai;
- (6) Sąjunga įsipareigojusi iki 2050 m. sukurti saugią, konkurencingą ir nuo iškastinio kuro nepriklausančią energetikos sistemą¹. Norint pasiekti šį tikslą, valstybėms narėms ir investuotojams reikia priemonių, kuriomis siekiama iki 2050 m. įgyvendinti ilgalaikį tikslą dėl išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio ir panaikinti pastatų ūkio priklausomybę nuo iškastinio kuro. Tam valstybės narės turėtų nustatyti orientacinius tarpinius veiksmus vidutiniu laikotarpiu (iki 2030 m.) ir ilguoju laikotarpiu (iki 2050 m.);
- (7) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2012/27/ES² numatytos nuostatos dėl ilgalaikių renovacijos strategijų turėtų būti perkeltos į Direktyvą 2010/31/ES, kurioje jos nuoseklumo sumetimais tinka geriau. Valstybės narės gali naudoti savo ilgalaikes renovacijos strategijas siekdamos spręsti klausimus, susijusius su rizika, kurią kelia intensyvus seisminis aktyvumas, darantis įtaką energijos vartojimo efektyvumui užtikrinti skirtoms renovacijoms ir pastatų eksploatavimo trukmei;
- (8) bendrosios skaitmeninės rinkos ir energetikos sąjungos darbotvarkės turėtų būti suderintos tarpusavyje ir atitikti bendrus tikslus. Energetikos sistemos skaitmeninimas lemia daug pokyčių energetikos sektoriuje nuo atsinaujinančiųjų energijos išteklių integravimo iki modernių energetikos tinklų ir išmaniosioms technologijoms diegti parengtų pastatų. Siekiant suskaitmeninti pastatų sektorių turėtų būti numatytos kryptingos iniciatyvos išmaniosioms sistemoms ir skaitmeninimo sprendimams fizinėje aplinkoje populiarinti;

¹ Komunikatas dėl *energetikos veiksmų plano iki 2050 m.*, (COM(2011) 885 final).

² 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/125/EB ir 2010/30/ES bei kuria panaikinamos direktyvos 2004/8/EB ir 2006/32/EB (OL L 315, 2012 11 14, p. 1).

- (9) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su bendra Europos Sąjungos pastatų vertinimo pagal jų pažangųjų parengtumą sistema. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamos laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011. Pažangumo rodiklis turėtų būti naudojamas vertinant galimybes pastate naudoti informacines ir komunikacines technologijas ir elektronines sistemas, padedančias optimizuoti eksploatavimą ir sąveikauti su energijos tinklu. Pažangumo rodiklis padės geriau informuoti pastatų savininkus ir naudotojus apie pastatų automatizavimo ir techninių pastatų sistemų elektroninės stebėsenos pridėtinę vertę ir pastato naudotojams suteiks pasitikėjimo šių naujų patobulintų funkcijų faktinėmis galimybėmis taupyti energiją. Valstybės narės pastatų pažangiojo parengtumo vertinimo sistemą turėtų taikyti savanoriškai;
- (9a) siekiant užtikrinti suderinamumą su 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniu susitarimu dėl geresnės teisėkūros, turėtų būti iš dalies pakeistos nuostatos, susijusios su įgaliojimais priimti aktus pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;
- (10) inovacijos ir naujos technologijos leidžia pastatų sektoriui prisidėti prie ekonomikos priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo. Pvz., pastatų sektorius gali paveikti infrastruktūros, būtinos elektra varomų transporto priemonių pažangiajam įkrovimui, plėtrą, ir taip pat sudaryti pagrindą valstybėms narėms pasirinkti naudoti automobilių baterijas kaip elektros energijos šaltinį; [...]

- (10a) naudojantis elektra varomomis transporto priemonėmis ir tuo pačiu metu padidinus atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos gamybos dalį, mažėja išmetamas anglies dioksido kiekis ir gerėja oro kokybė. Elektra varomos transporto priemonės yra esminis komponentas vykdant perėjimą prieš švarios energijos, grindžiamą efektyvaus energijos vartojimo priemonėmis, alternatyviaisiais degalais, atsinaujinančiosios energijos rūšimis ir novatoriškais energetinio lankstumo valdymo sprendimais. Statybos techniniai reglamentai gali būti veiksmingai panaudojami nustatant tikslinius reikalavimus, siekiant remti įkrovimo infrastruktūros diegimą gyvenamųjų ir negyvenamųjų pastatų automobilių stovėjimo aikštelėse. Valstybės narės taip pat turėtų **numatyti priemones, kuriomis supaprastinamas** [...] **įkrovimo prieigų diegimas**, siekdamos šalinti kliūtis, pavyzdžiui, skirtingų interesų problemą ir administracinius sunkumus, su kuriais atskiri savininkai susiduria bandydami įrengti įkrovimo prieigą savo automobilių stovėjimo vietoje;
- (10b) lengvai prieinama infrastruktūra sumažins įkrovimo prieigų įrengimo išlaidas atskirų butų savininkams ir užtikrins, kad elektrinių transporto priemonių naudotojai turėtų galimybę naudotis įkrovimo prieigomis. ES lygmens reikalavimų, taikomų automobilių stovėjimo aikštelių parengiamiesiems darbams ir įkrovimo prieigų įrengimui, nustatymas yra veiksmingas būdas artimiausiu metu propaguoti elektra varomas transporto priemones, kartu sudarant sąlygas vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu nedidelėmis išlaidomis vykdyti tolesnius pokyčius;
- (10c) vis dėlto, taikant šiuos reikalavimus kai kurios specifinių silpnųjų vietų turinčios geografinės teritorijos gali susidurti su specifiniais sunkumais. Taip galėtų atsitikti atokiausiuose regionuose, kaip apibrėžta SESV 349 straipsnyje, dėl jų atokumo, izoliuotumo, mažumo, sunkių topografinių ir klimato sąlygų, taip pat atskirose mikrosistemose, kurių elektros tinklą gali prirėkti plėtoti, siekiant susitvarkyti su tolesniu vietos transporto elektrifikavimu. Tokių sunkumų nebūtinai kils. Kituose tokiuose regionuose ir sistemose transporto elektrifikavimas gali būti veiksminga priemonė, padedanti spręsti oro kokybės ar patikimo tiekimo problemas, su kuriomis tie regionai ir sistemos dažnai susiduria. Tais atvejais, kai kyla pirmiau minėtų sunkumų, **valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė netaikyti** [...] **su elektromobilumu susijusių** reikalavimų; [...]

(11) poveikio vertinime išskirti du esamų nuostatų rinkiniai, kurių tikslai galėtų būti įgyvendinami veiksmingiau nei dabar. Pirma, įpareigojimas dar prieš pradėdant statybas atlikti didelio veiksmingumo alternatyvių sistemų galimybių studiją tampa nereikalinga našta. Antra, paaiškėjo, kad su šildymo ir oro kondicionavimo sistemų tikrinimu susijusios nuostatos nepakankamai padeda užtikrinti šių techninių sistemų veikimo nei pradžioje, nei vėliau. Šiandien nepakankamai atsižvelgiama net į pigius techninius sprendimus, kurių gražos laikotarpis labai trumpas, pvz., šilumos sistemos hidraulinį balansavimą ir termostatinį reguliavimo vožtuvų įrengimą arba pakeitimą. Su tikrinimu susijusios nuostatos iš dalies keičiamos siekiant užtikrinti geresnius tikrinimo rezultatus. **Po šiu pakeitimu atliekant tikrinimus daugiausia dėmesio bus skiriama centrinio šildymo ir oro kondicionavimo sistemoms, o mažoms šildymo sistemoms, pavyzdžiui, elektriniams šildytuvams ir malkų krosnims, tikrinimai nebus taikomi;**

- (12) nustatyta, kad didelių įrenginių atveju tikrinimą galima veiksmingai pakeisti pastato automatizavimu ir elektrone techninių pastato sistemų stebėseną. Tokia įranga turėtų būti laikoma ekonomiškai efektyviausia alternatyva tikrinimui dideliuose negyvenamuosiuose pastatuose ir daugiabučiuose pastatuose, kurie yra pakankamo dydžio, kad įranga atsiperktų greičiau nei per trejus metus. Mažų įrenginių atveju įrengėjų atliekamas sistemų veikimo dokumentavimas padės tikrinti atitiktį visoms techninėms pastatų sistemoms nustatytiems minimaliems reikalavimams;
- (12a) įgyvendinant šildymo ir oro kondicionavimo sistemų periodinio tikrinimo sistemas pagal Direktyvą 2010/31/ES, valstybės narės ir privatusis sektorius nemažai investavo į administracines struktūras, įskaitant ekspertų mokymą ir akreditavimą, kokybės užtikrinimą bei kontrolę ir tikrinimų sąnaudas. Valstybės narės, patvirtinusios priemones, kurios būtinos siekiant nustatyti periodinius tikrinimus, ir įgyvendinusios veiksmingas tikrinimo sistemas, gali nuspręsti, kad tikslinga toliau naudoti šias sistemas, be kita ko, ir mažesnėms šildymo ir oro kondicionavimo sistemoms. **Tokiais atvejais nebūtina, kad valstybės narės apie šiuos griežtesnius reikalavimus praneštų Komisijai;**

- (13) siekiant užtikrinti, kad su energijos vartojimo efektyvumu susijusios finansinės priemonės būtų kuo geriau panaudotos pastatų renovacijai, jos turėtų būti susietos su renovacijos darbų kokybe. Todėl šios priemonės turėtų būti susietos su renovacijai naudojamos įrangos arba medžiagų eksploatacinėmis savybėmis ir su įrengėjo sertifikavimu arba kvalifikacija, arba efektyvumo padidėjimu, pasiektu tokia renovacija, o ši turėtų būti vertinama lyginant prieš renovaciją ir po jos išduotus energinio naudingumo sertifikatus arba taikant kitą skaidrų ir proporcingą metodą;
- (14) [išbraukta]
- (15) dabartinės su energinio naudingumo sertifikatais susijusios nepriklausomos kontrolės sistemos gali būti naudojamos atitiktčiai vertinti ir turėtų būti sustiprintos siekiant užtikrinti, kad sertifikatai būtų geros kokybės. Tais atvejais, kai su energinio naudingumo sertifikatais susijusios nepriklausomos kontrolės sistemos papildomos duomenų baze, viršijant šios direktyvos reikalavimus, ji gali būti naudojama tikrinant atitiktį ir rengiant statistinius duomenis apie regioninius ar nacionalinius pastatų ūkius. Reikalingi kokybiški duomenys apie pastatų ūkį – dalis jų galėtų būti gaunami iš duomenų bazių, kurias energinio naudingumo sertifikavimo reikmėms šiuo metu kuria ir tvarko beveik visos valstybės narės;
- (16) norint pasiekti efektyvaus energijos vartojimo politikos tikslus dėl pastatų, reikėtų gerinti energinio naudingumo sertifikatų skaidrumą užtikrinant, kad būtų nustatyti ir nuosekliai taikomi visi skaičiavimams – tiek sertifikavimo, tiek minimalių energinio naudingumo reikalavimų taikymo tikslais – būtini parametrai. Valstybės narės turėtų nustatyti tinkamas priemones, užtikrinančias, pvz., kad įrengtų, pakeistų arba atnaujintų techninių pastatų sistemų, skirtų patalpų šildymui, oro kondicionavimui ar vandens šildymui, naudingumas būtų dokumentuojamas pastatų sertifikavimo ir atitikties reikalavimams tikrinimo reikmėms;

- (17) 2016 m. liepos 29 d. Komisijos rekomendacijoje (ES) 2016/1318 dėl beveik nulinės energijos pastatų paaiškinta, kaip direktyva galėtų padėti tuo pat metu užtikrinti pastatų ūkio pertvarką ir perėjimą prie tvaresnio energijos tiekimo, o tai taip pat atitinka šildymo ir vėsinimo strategiją¹. Siekiant užtikrinti tinkamą įgyvendinimą reikėtų atnaujinti pastatų energinio naudingumo skaičiavimo bendrąją sistemą remiantis Europos standartizacijos komiteto darbu, kurį jis atliko pagal Europos Komisijos suteiktą Įgaliojimą M/480;
- (18) šios direktyvos nuostatos neturėtų trukdyti valstybėms narėms nusistatyti didesnio užmojo energinio naudingumo reikalavimus, taikomus pastatams ir jų elementams, jei tos priemonės atitinka Sąjungos teisę. Tai, kad tam tikrais atvejais šie reikalavimai gali riboti gaminių, kuriems taikomi kiti taikytini Sąjungos derinamieji teisės aktai, įrengimą ar naudojimą, yra suderinama su šios direktyvos ir Direktyvos 2012/27/EB tikslais, jei dėl tokių reikalavimų nėra nepagrįstai sudaromos kliūtys rinkoje;
- (19) šios direktyvos tikslo, t. y. sumažinti energijos kiekį, kurio reikia su įprastu pastatų naudojimu susijusiam energijos poreikiui patenkinti, valstybės narės negalėtų tinkamai pasiekti veikdamos vienos. Direktyvos tikslai galėtų būti geriau įgyvendinti veikiant Sąjungos lygmeniu, nes tai užtikrintų bendrų tikslų, sampratos ir politinio postūmio nuoseklumą. Todėl Sąjunga priima priemones laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

¹ COM(2016) 51 final.

(20) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. Bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų¹ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudedamųjų dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;

(21) todėl Direktyva 2010/31/ES turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

¹ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

1 straipsnis

Direktyva 2010/31/ES iš dalies keičiama taip:

1) 2 straipsnio 3 punktą pakeičiamas taip:

„3. techninė pastato sistema – pastato ar pastato vieneto patalpų šildymo, patalpų vėsinimo, vėdinimo, buitinio karšto vandens, įmontuoto apšvietimo, pastatų automatinio veikimo ir kontrolės, elektros energijos gamybos vietoje arba šių sistemų, įskaitant tas, kurioms naudojama atsinaujinančių išteklių energija, visuma;“;

1a) 2 straipsnis papildomas šiais 15a, 15b ir 20 punktais:

„15a. šildymo sistema – sudėtinių dalių, reikalingų patalpos orui ruošti, kad būtų didinama jo temperatūra, visuma;“

„15b. šilumos generatorius – šildymo sistemos dalis, gaminanti naudingą šilumą vienu ar keliais iš šių būdų:

a) deginant kurą, pavyzdžiui, katilė;

b) panaudojant Džaulio reiškinių elektrinės varžinio kaitinimo sistemos kaitinimo elementuose;

c) surenkant šilumą iš aplinkos oro, ventiliacijos šalinamo oro, vandens arba grunto šilumos šaltinio (-ių), panaudojant šilumos siurblij;“

20) atskira mikrosistema – sistema, kurios suvartojimas 1996 m. buvo mažesnis nei 500 GWh, kai ji nėra sujungta su kitomis sistemomis;

2) po 2 straipsnio įterpiamas 2a straipsnis „Ilgalaikės renovacijos strategijos“:

„2a straipsnis

1. Valstybės narės nustato ilgalaikę strategiją, skirtą investicijų telkimui gyvenamųjų ir negyvenamųjų tiek viešos, tiek privačios paskirties nacionalinio pastatų ūkio renovacijos srityje. Šią strategiją sudaro:
 - a) nacionalinio pastatų ūkio apžvalga, grindžiama, atitinkamais atvejais, statistine atranka ir numatoma atnaujintų pastatų dalimi 2020 m.;
 - b) ekonomiškai efektyvių renovavimo būdų, atsižvelgiant į pastato tipą ir klimato zoną, nustatymas;
 - c) politika ir priemonės, skirtos skatinti ekonomiškai efektyvią esminę pastatų renovaciją, įskaitant keliais etapais vykdomą esminę renovaciją;
 - d) ateities perspektyva, kuria, priimdami investicinius sprendimus, galėtų vadovautis atskiri asmenys, statybos pramonė ir finansų įstaigos;
 - e) įrodymais pagrįstas numatomo sutaupyti energijos kiekio ir platesnio masto naudos apskaičiavimas.

2. Valstybės narės savo ilgalaikėje renovacijos strategijoje nustato veiksmų gaires su priemonėmis, skirtas užtikrinti nacionalinį pastatų ūkį, kuriame energija būtų naudojama itin efektyviai ir kurio priklausomybė nuo iškastinio kuro būtų panaikinta, taip siekiant ilgalaikio tikslo – ES išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį iki 2050 m. sumažinti 80–95 %, palyginti su 1990 m. Veiksmų gairėse numatomi orientaciniai 2030 m. ir 2050 m. tarpiniai tikslai.

Be to, ilgalaikėje renovacijos strategijoje atsižvelgiama į poreikį mažinti energijos nepriteklių, vadovaujantis valstybių narių nustatytais kriterijais.¹

3. Siekdamas padėti priimti kryptingus 1 dalies d punkte nurodytus investicinius sprendimus valstybės narės apsvarsto galimybę parengti mechanizmus, kuriais būtų siekiama:

- a) jungti projektus, kad investuotojams būtų lengviau finansuoti 1 dalies b ir c punktuose nurodytą renovaciją;
- b) mažinti numanomą energijos vartojimo efektyvumo operacijų riziką investuotojams ir privačiajam sektoriui; ir
- c) naudoti viešąjį finansavimą papildomoms privačiojo sektoriaus investicijoms telkti arba konkreitiems rinkos trūkumams šalinti.

4. Valstybės narės gali naudoti savo ilgalaikės renovacijos strategijas siekdamos spresti klausimus, susijusius su rizika, kylančia dėl intensyvaus seisminio aktyvumo, darančio įtaką energijos vartojimo efektyvumui užtikrinti skirtoms renovacijoms ir pastatų eksploatavimo trukmei.

3) 6 straipsnis pakeičiamas taip:

¹ Atsižvelgiant į diskusijų dėl Direktyvos [XXXX] dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių rezultatus, gali būti daroma kryžminė nuoroda į tos direktyvos 29 straipsnį. Be to, tos direktyvos 40 arba 41 konstatuojamoji dalis turėtų būti papildyta paaiškinimu, kad energetikos politika yra laikoma veiksniumi, galinčiu padėti bendrai spręsti energijos nepritekliaus problemą, o ne jo priežastimi.

„6 straipsnis

Nauji pastatai

Valstybės narės imasi priemonių, kurios būtinos siekiant užtikrinti, kad nauji pastatai atitiktų pagal 4 straipsnį nustatytus minimalius energinio naudingumo reikalavimus.“

4) 7 straipsnio penkta pastraipa išbraukiama;

5) 8 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalies trečia pastraipa išbraukiama;

(b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Naujų negyvenamųjų pastatų ir negyvenamųjų pastatų, kuriuose atliekama kapitalinė renovacija, atveju, jeigu pastate yra daugiau nei dešimt transporto priemonių stovėjimo vietų, o pastatas ir stovėjimo aikštelė priklauso tam pačiam subjektui, valstybės narės užtikrina, kad:

a) tuo atveju, kai automobilių stovėjimo aikštelė yra pastate, o kapitalinės renovacijos atveju renovacijos priemonės apima automobilių stovėjimo aikštelę ar pastato elektros infrastruktūrą, arba

b) tuo atveju, kai automobilių stovėjimo aikštelė fiziškai yra šalia pastato, o kapitalinės renovacijos atveju renovacijos priemonės apima automobilių stovėjimo aikštelę,

būtų įrengta bent viena Direktyvoje 2014/94/ES dėl alternatyviųjų degalų infrastruktūros diegimo¹ apibrėžta įkrovimo prieiga, kuri galėtų paleisti ir sustabdyti įkrovimą pagal kainos signalus, ir kabelių kanalų infrastruktūra, t. y., elektros kabelių kanalai, kad vėliau būtų galima įrengti bent vieną elektra varomų transporto priemonių įkrovimo prieigą kas trečioje transporto priemonių stovėjimo vietoje.

¹ OL L 307, 2014 10 28, p. 1.

Komisija ne vėliau kaip 2023 m. sausio 1 d. pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl Europos pastatų politikos taikymo srities siekiant prisidėti prie elektromobilumo skatinimo ir prireikus pateikia pasiūlymų dėl priemonių.

Valstybės narės gali nuspręsti nenustatyti arba netaikyti pirmoje pastraipoje nurodytų reikalavimų pastatams, kurie priklauso 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacijos 2003/361/EB priedo I antraštinėje dalyje apibrėžtoms mažosioms ir vidutinėms įmonėms ir yra jų naudojami.

3. Naujų gyvenamųjų pastatų ir gyvenamųjų pastatų, kuriuose atliekama kapitalinė renovacija, atveju, jeigu pastate yra daugiau nei dešimt transporto priemonių stovėjimo vietų, valstybės narės užtikrina, kad:

a) tuo atveju, kai automobilių stovėjimo aikštelė yra pastate, o kapitalinės renovacijos atveju renovacijos priemonės apima automobilių stovėjimo aikštelę ar pastato elektros infrastruktūrą, arba

b) tuo atveju, kai automobilių stovėjimo aikštelė fiziškai yra šalia pastato, o kapitalinės renovacijos atveju renovacijos priemonės apima automobilių stovėjimo aikštelę,

būtų įrengta kabelių kanalų infrastruktūra, t. y., elektros kabelių kanalai, kad vėliau būtų galima įrengti elektra varomų transporto priemonių įkrovimo prieigą kiekvienoje transporto priemonių stovėjimo vietoje.

3a. 2 ir 3 dalys netaikomos pastatams, dėl kurių iki šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos arba per vienus metus po tos datos buvo pateiktos paraiškos dėl statybos leidimo arba lygiavertės paraiškos.

3b. Valstybės narės numato **priemonės, kuriomis siekiama** supaprastinti [...] įkrovimo prieigų diegimą naujai statomuose ir esamuose gyvenamuosiuose ir negyvenamuosiuose pastatuose, nedarant poveikio valstybių narių nuosavybę ir nuomą reglamentuojančiai teisei.

4. Valstybės narės gali nuspręsti nenustatyti arba netaikyti 2 ir 3 dalyse nurodytų reikalavimų viešiesiems pastatams, kuriems jau taikoma Direktyva 2014/94/ES, **ir pastatams, esantiems atskirose energetikos mikrosistemose arba atokiausiuose regionuose, kaip apibrėžta SESV 349 straipsnyje, jei dėl to kiltų didelių vietos energetikos sistemos veikimo problemų ir kiltų pavojus vietos tinklo stabilumui.**

4a. Esamų pastatų atveju valstybės narės gali nuspręsti netaikyti arba nenustatyti 2 ir 3 dalyse nurodytų reikalavimų, jeigu įkrovimo prieigos ir kabelių kanalų įrengimo išlaidos viršija 5 % bendrų kapitalinės renovacijos išlaidų.

4b. [...]

(c) pridedamos šios 5 ir 6 dalys:

„5. Valstybės narės užtikrina, kad įrengiant, pakeičiant arba atnaujinant techninę pastato sistemą, skirtą patalpų šildymui, oro kondicionavimui ar vandens šildymui, naujas sistemos ar pakeistos dalies naudingumas būtų užfiksuotas dokumentuose ir perduotas pastato savininkui, kad šiuos duomenis būtų galima panaudoti tikrinant atitiktį pagal 1 dalį nustatytiems minimaliems reikalavimas ir išduodant energinio naudingumo sertifikatus, išskyrus atvejus, kai tai neturi įtakos pastato energiniam naudingumui. Nedarant poveikio 12 straipsniui, valstybės narės nusprendžia, ar turi būti išduotas naujas energinio naudingumo sertifikatas.

6. Pasikonsultavusi su atitinkamais sektoriais, ne vėliau kaip 2019 m. gruodžio 31 d. Komisija patvirtina savanorišką bendrą Europos Sąjungos pastatų vertinimo pagal jų pažangųjų parengtumą sistemą. Šia sistema bus apibrėžtas pažangiojo parengtumo rodiklis, nustatyta jo apskaičiavimo metodika ir pateikta techninio pobūdžio informacija apie jo veiksmingo įgyvendinimo nacionaliniu lygmeniu sąlygas, laikantis Ia priedo. Ta priemonė priimama laikantis 26 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Valstybės narės gali pripažinti arba taikyti šią sistemą pritaikius ją pagal nacionalines aplinkybes. Tiek pastatų savininkai, tiek valstybės narės pastatų pažangiojo parengtumo vertinimo sistemą taiko savanoriškai. “

6) 10 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Valstybės narės savo finansines priemones, susijusias su energijos vartojimo efektyvumo didinimu atliekant pastatų renovaciją, susieja su:

a) renovacijai naudojamos įrangos arba medžiagų energiniu naudingumu. Šiuo atveju renovacijai naudojamą įrangą arba medžiagas įrengia atitinkamai sertifikuotas arba kvalifikuotas įrengėjas, arba

b) efektyvumo padidėjimu, pasiektu tokia renovacija, palyginant prieš renovaciją ir po jos išduotus sertifikatus; arba

c) kito atitinkamo, skaidraus ir proporcingo metodo, kuris parodo energinio naudingumo padidėjimą, rezultatais.“;

(b) įterpiama ši 6a dalis:

„6a. Jei valstybės narės sukuria energinio naudingumo sertifikatams registruoti skirtą duomenų bazę, pateikus prašymą ES ir nacionalinius duomenų apsaugos reikalavimus atitinkantys suvestiniai anoniminiai duomenys pateikiami bent valdžios institucijoms statistinėms ir mokslinių tyrimų reikmėms.“;

7) 14 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės parengia priemones, būtinas siekiant reguliariai tikrinti sistemų, kurių vardinė atiduodamoji galia patalpų šildymui yra didesnė nei 70 kW, prieinamas dalis, kaip antai šilumos generatorių, kontrolės sistemą ir cirkuliacinį (-ius) siurbį (-ius), naudojamus pastatams šildyti. Šio tikrinimo metu vertinamas šilumos generatoriaus naudingumo koeficientas ir šilumos generatoriaus dydis, palyginti su pastato šildymo poreikiais. Šilumos generatoriaus dydžio vertinimas neturi būti atliekamas pakartotinai, jei toje šildymo sistemoje nebuvo atlikta pakeitimų arba per tą laiką nepakito pastato šildymo poreikiai.

Valstybėms narėms, kurios toliau taiko griežtesnius reikalavimus pagal 1 straipsnio 3 dalį, netaikoma prievolė pranešti apie juos Komisijai.“

b) 2, 3, 4 ir 5 dalys išbraukiamos ir pakeičiamos taip:

„2a. Kaip alternatyva 1 daliai, valstybės narės gali nuspręsti imtis priemonių užtikrinti, kad naudotojams būtų suteiktos tinkamos konsultacijos dėl šildymo generatorių pakeitimo, kitų šildymo sistemos keitimų bei alternatyvių sprendimų siekiant įvertinti šildymo generatoriaus naudingumo koeficientą ir tinkamą jo dydį. Bendras šio požiūrio poveikis turi būti lygiavertis poveikiui, atsirandančiam dėl priemonių, kurių imamasi pagal 1 dalį.

2. Kaip alternatyva 1 daliai, negyvenamųjų pastatų atveju valstybės narės gali nustatyti reikalavimus, kuriais užtikrintų, kad juose būtų įrengtos pastatų automatinio veikimo ir kontrolės sistemos. Šios sistemos turi gebėti:

a) nuolat stebėti, analizuoti ir leisti koreguoti energijos suvartojimą;

- b) vertinti energijos vartojimo pastate efektyvumą, aptikti techninių pastato sistemų veiksmingumo sumažėjimą ir informuoti už patalpas ar techninį pastato valdymą atsakingą asmenį apie efektyvesnio energijos vartojimo galimybes;
- c) palaikyti ryšį su prijungtomis techninėmis pastato sistemomis ir kitais pastate esančiais prietaisais ir sąveikauti su techninėmis pastato sistemomis, nepriklausomai nuo patentuotos technologijos tipo, įrangos ir gamintojo.

3. Kaip alternatyva 1 daliai, gyvenamųjų pastatų atveju valstybės narės gali nustatyti reikalavimus, kuriais užtikrintų, kad juose būtų įrengta:

- a) nuolatinės elektroninės stebėsenos funkcija, kuri matuoja sistemos veiksmingumą ir informuoja pastato savininkus arba valdytojus, jei jis smarkiai sumažėja arba jei būtina atlikti sistemos techninę apžiūrą, ir
- b) efektyvi kontrolės funkcija, padedanti užtikrinti optimalią energijos gamybą, skirstymą ir naudojimą.“;

8) 15 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės parengia priemones, būtinas siekiant reguliariai tikrinti oro kondicionavimo sistemų, kurių vardinė atiduodamoji galia yra didesnė nei 70 kW, prieinamas dalis. Tikrinimo metu vertinamas oro kondicionavimo įrangos naudingumo koeficientas ir jos dydžio atitikimas pastato vėsinimo poreikiams. Dydžio vertinimas neturi būti atliekamas pakartotinai, jei toje oro kondicionavimo sistemoje nebuvo atlikta pakeitimų arba per tą laiką nepakito pastato vėsinimo poreikiai.

Valstybėms narėms, kurios toliau taiko griežtesnius reikalavimus pagal 1 straipsnio 3 dalį, netaikoma prievolė pranešti apie juos Komisijai.“;

b) 2, 3, 4 ir 5 dalys išbraukiamos ir pakeičiamos taip:

„2a. Kaip alternatyva 1 daliai, valstybės narės gali nuspręsti imtis priemonių užtikrinti, kad naudotojams būtų suteiktos konsultacijos dėl oro kondicionavimo sistemų pakeitimo, kitų oro kondicionavimo sistemos keitimų bei alternatyvių sprendimų siekiant įvertinti oro kondicionavimo sistemos naudingumo koeficientą ir tinkamą jos dydį. Bendras šio požiūrio poveikis turi būti lygiavertis poveikiui, atsirandančiam taikant 1 dalyje išdėstytas nuostatas.

2. Kaip alternatyva 1 daliai, negyvenamųjų pastatų atveju valstybės narės gali nustatyti reikalavimus, kuriais užtikrintų, kad juose būtų įrengtos pastatų automatinio veikimo ir kontrolės sistemos. Šios sistemos turi gebėti:

- (a) nuolat stebėti, analizuoti ir koreguoti energijos suvartojimą;
- (b) vertinti energijos vartojimo pastate efektyvumą, aptikti techninių pastato sistemų veiksmingumo sumažėjimą ir informuoti už patalpas ar techninį pastato valdymą atsakingą asmenį apie efektyvesnio energijos vartojimo galimybes;
- (c) palaikyti ryšį su prijungtomis techninėmis pastato sistemomis ir kitais pastate esančiais prietaisais ir sąveikauti su techninėmis pastato sistemomis, nepriklausomai nuo patentuotos technologijos tipo, įrangos ir gamintojo.

3. Kaip alternatyva 1 daliai, gyvenamųjų pastatų atveju valstybės narės gali nustatyti reikalavimus, kuriais užtikrintų, kad juose būtų įrengta:

- (a) nuolatinės elektroninės stebėsenos funkcija, kuri matuoja sistemos veiksmingumą ir informuoja pastato savininkus arba valdytojus, jei jis smarkiai sumažėja arba jei būtina atlikti sistemos techninę apžiūrą, ir
- (b) efektyvi kontrolės funkcija, padedanti užtikrinti optimalią energijos gamybą, skirstymą ir naudojimą.“;

9) 19 straipsnyje „2017“ pakeičiama į „2028“ ir įrašomas šis sakinyss:

„Atlikdama šią peržiūrą Komisija išnagrinėja, koks yra rajonais ar apylinkėmis grindžiamų metodų vaidmuo Europos pastatų politikos srityje, pavyzdžiui, vykdant bendras atnaujinimo programas, kurios taikomos daugeliui pastatų erdviniame kontekste, o ne atskiram pastatui“;

10) 20 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės visų pirma teikia pastatų savininkams ar nuomininkams informaciją apie energinio naudingumo sertifikatus, jų paskirtį ir tikslus, ekonomiškai efektyvius būdus didinti pastato energinį naudingumą ir, atitinkamais atvejais, apie esamas finansines priemones pastato energiniam naudingumui didinti.“;

11) 23 straipsnis pakeičiamas taip:

„23 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti 5 ir 22 straipsniuose nurodytus deleguotuosius aktus laikantis šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. 5 ir 22 straipsniuose nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami 5 metų laikotarpiui nuo XXX [*direktyvos įsigaliojimo data*]. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki 5 metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 5 ir 22 straipsniuose nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros¹ nustatytais principais.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 5 ir 22 straipsnius priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“;

12) 24 ir 25 straipsniai išbraukiami;

12a) 26 straipsnis pakeičiamas taip:

¹ OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

„26 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
 2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.“
- 13) Priedai iš dalies keičiami pagal šios direktyvos priedą.

2 straipsnis

Direktyvos 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo¹ 4 straipsnio nuostatos, išskyrus jo paskutinę pastraipą, išbraukiamos.

3 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo XXXX [*Prašom įrašyti datą [] – 24 mėnesiai nuo įsigaliojimo dienos*]. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

¹ OL L 315, 2012 11 14, p. 13.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

4 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

PRIEDAS

Direktyvos priedai iš dalies keičiami taip:

1. I priedas iš dalies keičiamas taip:

(c) 1 punktas pakeičiamas taip:

„1. Pastato energinis naudingumas nustatomas remiantis apskaičiuotu arba faktiniu energijos suvartojimu ir atspindi jo įprastą energijos naudojimą šildymo, vėsinimo, buitinio karšto vandens, vėdinimo ir įmontuoto apšvietimo (daugiausia negyvenamųjų pastatų sektoriuje) reikmėms.

Pastato energinis naudingumas išreiškiamas suvartojamos pirminės energijos skaitiniu rodikliu (kilovatvalandėmis vienam kvadratiniam metrui per metus) tiek energinio naudingumo sertifikavimo, tiek atitikties minimaliems energinio naudingumo reikalavimams tikslais. Energinio naudingumo nustatymo metodika turi būti skaidri ir atvira inovacijoms.

Valstybės narės savo nacionalinę apskaičiavimo metodiką aprašo laikydamosi bendrų standartų¹, kuriuos pagal Europos Komisijos suteiktą Įgaliojimą M/480 sukūrė Europos standartizacijos komitetas, nacionalinių priedų. Tai nelaikoma reikalavimu laikytis šių standartų. Nacionaliniai apskaičiavimo metodai aprašomi savanoriškai kitų standartų² nacionaliniuose prieduose.; “

¹ ISO/EN 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1 ir 52018-1.

² EN 12098-1, EN 12098-3, EN 12098-5, EN 12831-1, EN 12831-3, EN 15232-1, EN 15316-1, EN 15316-2, EN 15316-3, EN 15316-4-1, EN 15316-4-2, EN 15316-4-3, EN 15316-4-4, EN 15316-4-5, EN 15316-5, EN 15378-1, EN 15378-3, EN 15459-1, EN 15500-1, EN 16798-3, EN 16798-5-1, EN 16798-5-2, EN 16798-7, EN 16798-9, EN 16798-13, EN 16798-15, EN 16798-17, EN 16946-1, EN 16947-1, EN ISO 10077-1, EN ISO 10077-2, EN ISO 10211, EN ISO 12631, EN ISO 13370, EN ISO 13786, EN ISO 13789, EN ISO 14683 ir EN ISO 6946, ISO/EN 52017-1 ir ISO/EN 52022-1.

(d) 2 punktą pakeičiamas taip:

„2. Patalpų šildymo ir vėsinimo, būtino karšto vandens ir tinkamos ventiliacijos reikmėms reikalingos energijos kiekis apskaičiuojamas taip, kad būtų užtikrintas valstybių narių apibrėžtas būtinas sveikatos ir patogumo lygis.

Pirminės energijos kiekis apskaičiuojamas remiantis kiekvieno energijos nešiklio pirminės energijos koeficientais arba svoriniais daugikliais, kurie gali būti grindžiami nacionaliniais, regioniniais ar vietos metiniais svertiniais vidurkiais arba individualiai rajono sistemai prieinama konkretesne informacija.

Pirminės energijos koeficientus arba svorinius daugiklius nustato valstybės narės. Nustatant pirminės energijos koeficientus atsižvelgiama į atsinaujinančiųjų išteklių energiją energijos, tiekiamos per energijos nešiklį, atveju.

3. Pastato energiniam naudingumui išreikšti valstybės narės gali nuspresti nustatyti papildomus bendro, neatsinaujinančiųjų išteklių energijos ir atsinaujinančiųjų išteklių pirminės energijos suvartojimo ir išmetamo šiltnamio efekto sukeliančių dujų kiekio, išreikšto kilogramais CO₂ vienam kvadratiniam metrui per metus, skaitinius rodiklius.“;

(e) 4 punkto įžanginis sakinyss pakeičiamas taip:

„4. Atsižvelgiama į šių dalykų teigiamą poveikį:“;

2. II priedas iš dalies keičiamas taip:

(f) 1 punkto pirma pastraipa pakeičiama taip:

„1. Kompetentingos institucijos arba įstaigos, kurioms kompetentingos institucijos perdavė atsakomybę už nepriklausomos kontrolės sistemos įgyvendinimą, atsitiktine tvarka atrenka visų per metus išduotų energinio naudingumo sertifikatų imtį ir juos patikrina. Atrinktoji imtis turi būti pakankamo dydžio, kad būtų galima užtikrinti statistiškai reikšmingus atitikties rezultatus.“;

(g) pridedamas 3 punktas:

„3. Kai informacija įtraukiama į duomenų bazę, nacionalinės institucijos stebėsenos ir tikrinimo tikslais gali sužinoti, kas ją įtraukė.“;

3. Pridedamas šis Ia priedas:

„Ia priedas

Bendroji pastatų vertinimo pagal jų pažangųjį parengtumą sistema

1. Pažangiojo parengtumo rodiklis, t. y. rodiklis, apibūdinantis pastatų pajėgumus, susijusius su veikimu, stebėseną ir valdymu, sąveika su naudotojais, paklausos tenkinimu ir automatinio veikimo bei kontrolės sistemų ir techninių pastato sistemų sąveikumu, suteikia apibendrintos ir prasmingos informacijos potencialiems savininkams ir nuomininkams.

2. Pažangiojo parengtumo rodiklio nustatymo metodika suteikia galimybę ekonomiškai efektyviu ir patikimu būdu nesudėtingai apskaičiuoti pažangiojo parengtumo rodiklį, kiek įmanoma remiantis jau turimais duomenimis. Ši metodika užtikrina neutralumą technologijų ir paslaugų teikėjų atžvilgiu, ja atsižvelgiama į Europos standartus, visų pirma sąveikumo standartus, ir laikomasi Europos ir nacionalinių privatumo bei duomenų apsaugos taisyklių.

 3. Šios sistemos veiksmingo įgyvendinimo tvarka nedaro jokio neigiamo poveikio esamoms nacionalinėms energinio naudingumo sertifikavimo sistemoms ir yra grindžiama susijusiomis nacionalinio lygmens iniciatyvomis.“.
-